

ACC. N:R. 3920

Landskap: Skåne Upptecknat av: And. Persson
 Härad: Ölle Adress: Djurslöf, Lohamn
 Socken: Hosie socken Berättat av: densamme
 Uppteckningsår: 1933 Född år 1839 i Framby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I

1

Uppteckningen rör hur det gick till när det skulle
visas i mitte fadershem i Framby Hosie socken
under slutet av 1840 talet.

I man dragarna skulle tagas ur stallet
skulle de ha ett stycke bröd av en julkravning
att styrka sig med, även hörkullen skulle
ha av samma kravning. Då lades stål i
dörröppningen, när för brukade lägga
en gammal rakkniv som dragarna skulle
gå över för att troll och dyl. De skulle ha
någon mat i med dem! Man började med
kravning på den höstplöjda jorden så snart
jorden blev torr och fast så att dragarna ej

strampa djupa häi. Titer sådes på jord som
sj var högt plöjd och drevs med mell åder,
sedan tråkades med åder där som skulle
sås horn vid den tiden när hörskarstaden
blomma eller omkring den 18 Hoaj, så såddes
havre, och sen såttes potatis. Till sist såd-
des timfrö sedan tramlades an den besät-
ta jorden med en trätrumma, de hade
ej järntrumma i den tiden. När allt var
slutsådt skulle de ha sågille, som bestod
av lite extra förläggning av smör och bröd, fisk
med senapsis och potatis samt södergröd
som var högt på horngrön och mjölk,
stensaukos och till sist en kvarnskaka,
så skulle man sova vårdygns.

Jag började som fördiång i mitt fäderne
hem 1857 och fortsatte därmed till 1869 undes

II

2

den tiden sådde jag all säden med hand,
där var 50 tunnland till stället och det var
indelad i 7 lotter med cirka 7 tunnland i
varje lott. 5 lotter såddes såd 1 lott låg i
träda och 1 lott var besädd med klover. Det
var således 35 tunnland att så såd i varje
år, desutom såddes något i trädan. Där gick
i medeltal 1 tunna såd till varje tunnland, så
under den tiden sådde jag ungefär 425 tunna
såd med hand, desutom sådde jag klo-
verfrö men där tog man fröet blott med 3 fing-
rar, tummen pekfinger och långfinger.
1869 övertog jag själv ett ställe i stora Skalle-
berga som innehöll 55 tunnland, men där
var 5 tunnland äng så åkerarealen var lika med
i mitt fäderns hem, men jag delade åkerlotten
i 8 delar, så där blev något över 6 tunnland

i varje lott, jag sådde fodersäd i hela trädan, en blandning av arter & vickor och hade det som sig gick att att fodra med grönt lät jag torka lite hö, så sådde jag råg och något vete till Sushkov, ty i den tiden tröskades all säd med plejla, veten sätter mycket brändare i än annan säd därför såddes så litet av vete i den tiden. Efter höm efter råg, så äter och vickor efter höm, och så blandsäd häften höm och hälften hade där såddes klöver och timotej och flera sorters gräsfrö som fick ligga i vall till 2 år. Konfre sådes i sista skörden. Jag sådde nära 1400 tunnlar säd med huvude ären. 1896 köpte jag en såmaskin. 1885 byggdes Håffantröps sockerfabrik då höga jag att odla betor i en lott, på den tiden sattes fröet för hand så det gick

3920

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

V

5

seni, även upptagningen gick seni, efter som
de bröts upp med greps lades de i stora högar,
då vädret var högt och kallt skulle de ha
en drömfluga som lugna för vädret att
sitta bakom medan de ränsa betorna, i den
tiden var de ^{nya} med ränsningen att jorden skulle
skapas väl av och där fick icke vara något grovt
på mackarna heller.

Något om höslätttern på 1850 talet, mitt
fäderneliken gränsa upp till Oxie vi brukte
i den tiden lägga lag med grannen som hörde
till Oxie angående sådant arbete, den gården hörde
till Skabersjö gods i den tiden så där skulle gräns
hållas med varjehanda arbete till Skabersjögård,
där ibland även vid slätttern, det gick så till att
drängarna skulle samlas på den plats där ar-
betet skulle börja, så var där en s. k. fördrång,
det var den som varit med längst förut, då börja
de i ytterkanten på ången, och högg runt om den
till de kom till samma ställe igen, förmanen
högg blott några famnar så talade han till de andra
att så skulle de göra som han hade sugget så
tog han stryktalpanen i handen och gick fram
den om till den andre och såg efter att det blev
bra, när de då kom till det ställe igen där

de boijat skulle de lyta om, så att den som
buggat för första gången skulle bugga bak
andra gången, för den som högg för hade långt
omkring, så gick det undan för undan tills det
blev slut, sedan skulle de även vända och påse
och höra höret till den plats där det skulle förvaras till
vintern, då var även kvinnfolket med. Så gick
det även till med sädhösten, bönderna fick var
sitt område som de skulle bugga och binda
samt höra hem till herrgårdar, då tavlade
de om att fort bli färdiga, i den tiden
fick bråkbönderna skota sitt eget arbete
om nätterna, de skulle även hjälpa till vid
potatisupptagningen och flera andra arbeten
som skörd torv och skoga samt höra
lära till Skalmå.

3920

frimigt, så efter gillet blev det spel och dans,
sellan år 1887 har de icke gått omkring och
sjungit majvisor i Skotteloberga.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

III

9